

Л.А. ЖМІНЬКА, магістрант, НТУ «ХПІ», Харків

ЕФЕКТИВНІСТЬ БАНКІВСЬКОЇ СИСТЕМИ В СУЧАСНИХ УМОВАХ

Розвиток банківської системи є основою формування повноцінних ринкових відносин та сукупності базових елементів, пов'язаних із рухом фінансових ресурсів, без яких функціонування ринкової економіки неможливе. Від раціональної організації банківської системи та її ефективної роботи суттєво залежить розвиток економіки держави.

Проблема ефективності діяльності завжди посідала важливе місце серед актуальних проблем економічної науки. Зацікавленість нею виникає на різних рівнях управління економікою, але досі питання визначення ефективності викликає багато суперечок [2].

Ефективність діяльності являє собою комплексне відображення кінцевих результатів використання засобів виробництва і працівників за певний проміжок часу. Грамотно здійснена оцінка ефективності діяльності підприємства, аналіз одержаних результатів та відповідні висновки є запорукою успішного прийняття всіх наступних управлінських рішень. Таким чином, визначення економічної ефективності діяльності підприємства – це процес оцінки досягнутих за певний проміжок часу результатів діяльності, зіставлення фактично досягнутого рівня з запланованим та коригування відповідних складових елементів підприємства на перспективу.

Особливо гостро проблема оцінки ефективності діяльності стоїть перед комерційними банками. На роботу банківських установ у останні роки значно вплинула світова фінансова криза, після якої банки звернули увагу на низку проблем банківської системи, які потребують законодавчого і нормативно-правового регулювання, практичного вирішення та проблеми соціальної практики. Від вирішення цих проблем залежить подальший розвиток реального та фінансових секторів економіки [1].

Комплексну оцінку ефективності діяльності комерційного банку слід проводити з урахуванням оцінки фінансового стану банку. Огляд методичної літератури з аналізу банківської діяльності та ознайомлення з практикою безпосередньо в банках свідчить, що на сьогодні єдина система показників, які в узагальнюючому вигляді характеризують їх фінансовий стан, остаточно ще не склалася. Кожний банк використовує свої самостійно розроблені методики, що включають різні показники, які часто суттєво різняться.

Більшість методик поєднує три групи показників, що дають можливість оцінити фінансовий стан банку виходячи із: оцінки фінансової стійкості; оцінки ділової активності; оцінки ліквідності.

Оціночні показники являють собою коефіцієнти, що розраховуються на основі даних балансу комерційного банку та звіту про прибутки і збитки. Національний банк України рекомендує при визначенні узагальнюючої оцінки фінансового стану банку використовувати загальновідому американську систему «CAMEL», сутність якої полягає у визначенні загального стану банку на основі єдиних критеріїв, що охоплюють усю його діяльність. Така система допомагає визначати банки, фінансовий стан, операції або менеджмент яких мають недоліки, здатні призвести до банкрутства [3].

Для вироблення ефективних рішень щодо подальшого розвитку банківської системи України безумовно необхідними є дослідження основних світових тенденцій щодо перетворень у банківській сфері. Виходячи з світової практики діяльності банківської системи, можна прогнозувати, що міжнародні банківські групи, скоріше всього, займуть більшу частину банківського ринку України, і це повинно привести до подешевшення кредитів, зниження ризиків для банків та поліпшення обслуговування клієнтів. Все це може бути досягнуто за рахунок використання світового банківського досвіду та втілення сучасних банківських технологій.

Список літератури: 1. Аналіз банківської діяльності / За ред. А. М. Герасимовича. – К.: КНЕУ, 2004. 2. Барановський О.- Банківська система України: сьогодні і завтра- // Дзеркало тижня. - 2004. 3. Пануша А.-З турботою про державність -// Вісник Національного банку України. – 2007-№8-с.3-6